

Vondráček v Napřímo: mír na Blízkém východě, energie i střet o stát

1.6.2026 - Libor Vondráček | Strana svobodných občanů

V pořadu Napřímo na kanálu Svobodní vystoupil Libor Vondráček v debatě, která spojila světovou bezpečnost, ceny energií, vztah k Bruselu, soběstačnost i spory o fungování státu. Rozhovor ukázal Vondráčka v tématech, která jsou pro jeho politický styl typická: důraz na suverenitu, odpor k přehnaným zásahům státu a snahu dívat se na politická rozhodnutí očima českého občana.

Hned v úvodu se debata stočila k situaci na Blízkém východě a k úderům Spojených států a Izraele proti Íránu. Vondráček odmítl myšlenku preventivních útoků a zdůraznil, že Svobodní jsou proti intervencionalismu a proti tomu, aby se státy stavěly do role světových policistů. Zároveň ale připustil, že teokratický režim v Teheránu může být hrozbou, zejména pokud by disponoval jadernými zbraněmi. Jeho odpověď tak působila vyváženě: jasný odpor k válce, ale bez naivity vůči režimu, který podle něj ohrožuje nejen vlastní obyvatelstvo, ale i širší bezpečnostní stabilitu.

Energie a ceny

Velkou část rozhovoru zabrala ekonomická rovina konfliktu. Vondráček upozornil, že válka a napětí v oblasti Hormuzského průlivu mají přímý dopad na ceny pohonných hmot, plastů i dalších výrobků navázaných na ropu. Oceňuje proto, že vláda rychle reagovala snížením spotřební daně i sledováním marží čerpacích stanic, ale zároveň varoval před tím, aby se z krizového opatření stal trvalý model cenových stropů. Podle něj podobné zásahy sice mohou krátkodobě pomoci, ale dlouhodobě vytvářejí nové problémy v ekonomice.

V této části působil Vondráček jako politik, který umí spojit aktuální geopolitiku s každodenní realitou lidí. Když mluvil o inflaci, připomněl, že před konfliktem byla na úrovni 1,4 %, což označil za velmi příznivý výsledek. Tím posílil svůj argument, že geopolitické otřesy mají přímý dopad na domácnosti, podniky i dopravu. Nezůstal přitom jen u kritiky, ale vysvětloval, proč dává smysl chránit stabilitu trhu a neomezovat pohyb lidí ani firem víc, než je nutné.

Soběstačnost a trh

Dalším silným tématem byla evropská závislost na světových velmocích. Na otázku, zda by Evropa neměla usilovat o větší soběstačnost, Vondráček odpověděl, že stoprocentní soběstačnost je iluze, ale strategická nezávislost v klíčových surovinách je podle něj nezbytná. Znovu se vrátil k českému uhlí, jaderné energetice a k tomu, že by Česká republika neměla předčasně vypínat vlastní zdroje jen proto, aby následně dovážela drahou náhradu ze zahraničí.

Jeho přístup byl výrazně tržní. Obnovitelné zdroje podle něj mají smysl tam, kde jsou předvídatelné, ale u „občasných“ zdrojů energie upozorňoval na problémy s přenosovou soustavou i na náklady, které nakonec platí lidé na účtech za elektřinu. Právě tady vyzněl Vondráček velmi konzistentně: chce levnější a dostupnější energie, méně zelené ideologie a více prostoru pro volbu občanů i firem. Místo velkých sloganů stavěl argument na jednoduché logice: nejdřív musí existovat náhrada, a teprve potom má smysl něco vypínat.

Prezident, NATO a kompetence

Silná část rozhovoru se týkala i sporu vlády s prezidentem Petrem Pavlem ohledně účasti na summitu NATO v Ankaře. Vondráček připomněl, že za zahraniční politiku odpovídá vláda, a proto by měla mít právo rozhodovat o tom, kdo ji na mezinárodních jednáních zastoupí. K samotné hrozbě kompetenční žaloby přistupoval zdrženlivě, ale naznačil, že článek 63 Ústavy je specifický a nemusí jít o typický kompetenční spor, jaký by měl Ústavní soud řešit.

Na otázku, zda by prezident jako zkušený voják a bývalý generál NATO neměl být součástí delegace, odpověděl, že v dané chvíli by summit měli reprezentovat ti, kteří obhajují novou vládní politiku. Z jeho slov bylo cítit důraz na politickou odpovědnost a soulad uvnitř exekutivy. Nepůsobil přitom konfliktně, spíš systematicky vysvětloval, proč je pro něj důležitější funkční rozdělení rolí než symbolická účast hlavy státu.

Explosia, koalice a styl vlády

Rozhovor se nevyhnul ani tématu možného prodeje pardubické Explosie. Vondráček uvedl, že stát by měl mít pod dohledem ty nejstrategičtější firmy, ale současně připomněl, že Explosia je zisková a není zatěžována ztrátami, jako některé jiné státní podniky. Debatu o jejím případném prodeji proto nechává otevřenou a zdůrazňuje, že rozhodnutí by mělo být pečlivé a nikoli unáhlené.

Tato část ukázala jeho typický styl v koalici: není bezvýhradný, ale ani apriorně blokující. Když mluvil o vztazích mezi SPD, ANO, Svobodnými a Motoristy, přiznal, že programově nejde o identické strany, ale že se shodují na řadě důležitých bodů. V jedné z nejzajímavějších pasáží přitom uvedl, že tam, kde se koalice neshodne, je podle něj lepší nic nedělat než přijímat špatná opatření. To znělo jako politický minimalismus, ale zároveň jako důraz na zdrženlivost a konzervativní

Alkohol ve sněmovně

Závěr pořadu patřil návrhu STAN zakázat alkohol během jednání Poslanecké sněmovny. Vondráček řekl, že alkohol podle něj do Sněmovny nepatří, ale samotný zákaz považuje za plácnutí do vody, pokud není jasné, jak by se vymáhal. Připomněl, že by se návrh měl vztahovat na všechny návykové látky, nejen na alkohol, a označil ho spíš za pokus zviditelnit se než za skutečné systémové řešení.

Na dotaz, zda je problém ve Sněmovně skutečně reálný, odpověděl smířlivě, že běžná práce pod vlivem by byla ostuda pro každého poslance, ale že bez praktického mechanismu kontroly jde jen o gesto. Věta o ranním „loku slivovice“ zjevně odlehčila závěr rozhovoru, ale zároveň potvrdila, že Vondráček umí i vážná témata podat s nadhledem. Celkově tak v pořadu Napřímo vyzněl jako politik pevný v principech, čitelný v postoji a zároveň dostatečně pragmatický na to, aby jeho argumentace působila věrohodně.

<https://svobodni.cz/video/vondracek-v-naprimo-mir-na-blizkem-vychode-energie-i-stret-o-stat>